

[Jes Lunde]

Derfor fremsætter vi et konkret forslag i år om en reduktion på 10 pct. i håb om dog at komme i gang med en nedrustning, i håb om dog at få nogle resultater.

Jeg har hæftet mig ved, at hr. Preben Møller Hansen har sagt heroppefra, at Fælles Kurs ikke er et alt-eller-intet-parti. Nu må det så vise sig, om det er rigtigt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Man kan jo være så ivrig efter at logre med halen over for Socialdemokratiet, at man glemmer den politik, som man i sin tid startede SF på, og som man vel i øvrigt også går til valg på. Man kan også forvirre begreberne så meget i befolkningen, at den ikke kan finde ud af, hvad SF i virkeligheden står for. Men hvis SF's model for afrustning af dette land skal fortsætte, bliver det i en meget fjern fremtid, og så bliver det ikke nogen af de nuværende medlemmer af Tinget, der kommer til at overvære den.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det er rigtigt, at Fælles Kurs ikke er noget alt-eller-intet-parti, ingen skal være i tvivl om det, men vi har nogle principper, som vi ikke vil fravige, og vi har nu engang den faste overbevisning, at det er fuldkommen abnormt, at vi anvender så meget som én eneste krone til noget så latterligt som indkøb af de midler, som bruges inden for militæret. Jeg synes, det er sørgeligt, at Fælles Kurs i dag er det eneste parti, der repræsenterer de standpunkter, som SF blev stiftet på i sin tid af Aksel Larsen. SF er drejet helt til højre. Det er beklageligt, at det ikke vil fastholde, at vi ikke skal bruge penge til militæret, men at de nu går ind for det skidt.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Det ville nok være lidt for tidligt at give udtryk for, at der er bred tilslutning til det finanslovsforslag, der er fremsat, og det er der jo egentlig ikke noget mærkeligt i. Det er ikke mange finanslovsforslag, der under en førstebehandling er blevet bakket op af et flertal i Folketinget. Det hænger nemlig uløseligt sammen med, om der er tale om en mindretalsregering eller en flertalsregering.

Også i de fem foregående år, hvor firkløverregeringen har været ansvarlig for politikken, har det været normalt, at der under førstebehandling har været usikkerhed vedrørende dele af finanslovsforslaget. Heri er der ingen forskel.

Jeg vil godt starte med at sige tak til de fire regeringspartiers ordførere for den tilslutning, der er givet til finanslovsforslaget. Nogle vil betragte den som en selvfølge, men så enkelt er det jo ikke. Jeg synes, vi har noteret os en meget, meget betydelig samstemmighed i de fire regeringspartiers ordføreres indlæg og dermed en markering af, hvilken udgiftspolitik vi ønsker. Det står helt klart efter denne førstebehandling.

Dernæst vil jeg gerne sige tak til Det Radikales Venstres ordfører for, synes jeg, en særdeles ansvarlig holdning til finanslovsforslaget og den økonomiske politik, som skal føres. Det havde jeg i øvrigt også ventet, for sådan har det jo været i de foregående fem år.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Henning Rasmussen, var på mange måder negativ over for en række enkeltheder i finanslovsforslaget og de områder, der knytter sig til finanslovsforslaget. Men det er lige så klart – og det har de to foregående økonomiske debatter, vi har haft i dette Folketing, efter at vi startede i oktober 1987, vist – at der er en bred forståelse på en række af de fundamentale områder. Så står der nogle områder tilbage, hvor der markeres nogle meget klare skillelinier, og det er analysen af disse områder, vi har tilbage i de kommende to måneder op til finanslovsforslagets endelige vedtagelse.

Finanslovsforslaget for 1988 har jo fået en lidt unormal introduktion eller fødsel, idet det blev præsenteret, dagen før folketingsvalget blev udskrevet, og det har unægtelig betydet, at oppositionen har brugt mange kræfter på at beskyldte regeringen for overmod, for at anvende kosmetik, for at skjule kendsgerninger, og hvad der i øvrigt er sagt. Jeg har aldrig oplevet en sådan interesse for budgetreguleringskonti som den, der er blevet manifesteret, siden finanslovsforslaget blev præsenteret den 17. august, en opmærksomhed grænsende til det ulidelige.

Derfor synes jeg, der er grund til ved denne førstebehandling at komme med nogle klare markeringer på nogle af de områder, hvor debatten har været præget af valgkampen, og jeg erkender blankt over for hr. Henning Rasmus-